

MULTANKI (6) *sb pl t*

multanki (5), **mulcianki** (1), [**multańki**]; multanki *Murm, BartBydg, StryjKron, KochFr* (2);
mulcianki *CzechEp*.

a jasne.

N multanki (3). ◊ *A* multanki (1). ◊ *L* multankách (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Muzyczny instrument pasterski, złożony z szeregu równolegle złączonych razem piszczałek, którego nazwa została utworzona od nazwy kraju Multany (Mołdawia); ascaula Murm, BartBydg; tibia utricularis Cn (6) : A páltérz/ multánki pod płańcz kriiác zá czáfu/ Wracá bydło ku domowi z puftégo láfu. KochFr 85, 69; [Multáńki/ Tibia vtricularis. Volck L114v].

W połączeniach szeregowych (2): ktorzy ią [*królową Annę*] śpiewánim/ gránim ná dudach/ multánkach/ fúrmach/ ná śkrzypicach y bębnach gráiąc ćiefzyli *StryjKron* 427; *CzechEp* 191.

[*W porównaniu: Zdobywa lię [minister] w rzeczy ná obyczáyną mowę/ ále iáko trudno multanki álbo gaydy nádęte piáftowác żeby nie záwrzáły/ ták trudno dumą kácerńką myśl náperzoną hámowác GrodzCzyś I 45.*]

Szereg: »gajdy a(1)bo multanki« (2): Ascaula Sack- pfeiff Gáydy álbo mulitánki [!] Murm 187; BartBydg 15.

AKtt